

печенні належної і справедливої цифрової праці. На стратегії з поширення цифрових технологій повинні впливати профспілкові діячі через представницькі органи та інші засоби впливу. У державах-членах, які мають національні ініціативи поширення цифрових технологій, профспілки повинні впливати на державні програми поширення їх розвитку, наголошувати на необхідності ретельного вивчення їх соціального виміру та майбутнього праці.

Список використаних джерел

1. The New Digital Economy. How it will transform business. / Oxford Economics. // A research paper produced in collaboration with AT&T, Cisco, Citi, PwC & SAP. URL: <http://myclouddoor.com/whitepapers/The-New-Digital-Economy.pdf>.
2. The Concept of a «Digital Economy». URL: <http://odec.org.uk/the-concept-of-a-digital-economy/>
3. Фіщук В. Цифрова економіка – це реально /В. Фіщук. URL: <http://biz.nv.ua/ukr/>

Череп А.В.

д.е.н., професор

Запорізький національний університет, м. Запоріжжя

ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА І ЦИФРОВА ОСВІТА ЯК ГЛОБАЛЬНА ТЕНДЕНЦІЯ СУЧАСНОСТІ

В сучасних умовах формуються нові моделі освіти, економіки, менеджменту, маркетингу, які вимагають підготовки високопрофесійної еліти, пов'язаної з цифровою направленістю, що впливає на професійні навички. У швидко змінюваному глобальному світі витребуваними є цифрова економіка (неоекономіка, Інтернет-економіка, нова економіка), що формується на основі інтелекту, знань, інформації, когнітивних здібностей, системних навичок, розв'язання складних задач. Уміння керувати ресурсами та технічними навичками, що вимагає підготовки нової управлінської (цифрової) еліти – цифрового економіста, цифрового фінансиста, цифрового менеджера, цифрового маркетолога. Цифрове суспільство вимагає формування концепції нової кон-

цепції освіти і управління, що складається з великої сукупності алгоритмів, які управляються символами та технологіями.

Організації як складні соціотехнологічні системи управляються інформаційно-комунікаційними і комп'ютерними технологіями, в основі яких інтелектуально-креативна і когнітивно-творча компонента. В сучасних умовах промислової революції 4.0 та глобалізації 4.0 нові інформаційно-комп'ютерні технології доповнюють одна одну і формують новий світогляд і нову інформаційно-цифрову культуру, нові професійні компетенції та моделі поведінки, нові очікування та устремління. У перспективі «кадровий потенціал буде важливішим виробничим фактором, аніж капітал» [1, с. 43].

Нова цифрова освіта і цифрова економіка вимагають розвивати «нові проривні технології» - робототехніку, нанотехнології, біотехнології, Інтернет речей, «розумні» міста», «великі дані» для ухвалення рішень, штучний інтелект, біткойн та блокчейн, 3D-друк і 3D-виробництво, нейротехнології, фінтех тощо. Соціогуманітарні технології також сприяють створенню нових видів праці і зайнятості, а разом з тим і розширення наших можливостей. Майбутнє професій свідчить про те, що світ змінюється навколо нас і несе з собою автоматизацію, роботизацію, нові бізнес-можливості, в результаті чого підприємства потребують нового цифрового світогляду та цифрового розвитку окреслених галузей. Нова цифрова освіта, нова цифрова економіка і новий цифровий менеджмент базуються на креативній компоненті креативної особистості, які у сукупності складають «суспільний інтелект», який накопичується інтелектуальною частиною людства - креативним класом, який складає прорив у розвитку суспільства, тобто креативну економіку формує креативний клас [2].

Цифрова економіка і цифрова освіта як глобальні тенденції сучасності детермінуються «суспільством інновацій», «smart-суспільством», діджитал -епохою, цифровими проривними технологіями, які сприяють економічному зростанню, слугують каталізатором змін. Інформація і знання як основний виробничий ресурс цифрової економіки формуються у межах мережевої інтернет-економіки, інтелектуальної економіки розуму, кібернетичної економіки з електронною нервовою системою. Сутність цифрових трансформацій зводиться до того, що в її основі кон-

вергентна парадигма цифрового ринку, що появляється під впливом загальноцивілізаційних перетворень. Конвергенція як вираження сучасної цифрової епохи - атрибут більш високого рівня еволюції і відносин з партером як з особистістю. Тому цифрова епоха диктує «виробництво» інформації і знань, які примножують інтелектуальне багатство, що є механізмом реалізації людського і соціального капіталу. Суб'єкти цифрового ринку повинні не поглинати один одного, а взаємозбагачуючись, зберігати свою оригінальність, національну цифрову унікальність (приклад, Кремнієвої долини).

Цифрова економіка і цифрова освіта як глобальні тенденції сучасності сприяють формуванню концепції «цифрової економіки людини», яка відбувається у результаті конвергенції всього передового та інноваційного («суспільства інновацій», «суспільства знань», «суспільства цифрової інформації») на основі якісних перетворень інформаційних механізмів. Відносини конвергенції, теорія цифрова освіти та цифрової особистості відображають зростання потенціалу самодостатності людської особистості і виступають як метацінності цифрової соціальності та посилення цінностей осмисленої участі. «Перехід на цифрові технології дає змогу великим гравцям перетинати кордони галузі, ефективно послуговуючись базою клієнтів, інфраструктурою або технологіями. Прикладом може бути просування телекомунікаційних компаній у царині хорони здоров'я та автомобільному сегменті. Обсяги все ще можуть бути конкурентною перевагою, якщо їх правильно використати» [1, с.49].

У результаті посилення продуктивності цифрової економіки відбувається примноження інтелектуального багатства, тому що знання і інформація не відчужуються, логіка конкуренції і логіка інтелектуального взаємозбагачення об'єднуються, логіка толерантності і взаємної зацікавленості у примноженні інтелектуальних цінностей зростає, що приводить до взаємопроникнення всіх творчо-креативних елементів єдиного цілого. У сучасній «економіці знань» особистість повинна адаптуватися до прогресуючого розвитку технологій, що рухається у напрямку інтелектуалізації та інформатизації. Проте без допомоги держави економіка не може сформуватися як цифрова, розвинута і соціально-орієнтована.

Висновок

Цифрова економіка і цифрова освіта як глобальні тенденції сучасності вимагає:

- розвивати smart-технології, smart-освіту, smart-культуру, smart-технології, які є результатом інноваційних змін та технологічних перетворень, які створили нові революційні способи поєднання продуктів та послуг та розмили традиційні кордони між галузями;

- формувати концепцію конвергенції у цифровому суспільстві, які мають величезний енергетичний потенціал, тому що, якщо конкуренція - це прерогатива сильних, то конвергенція – прерогатива інтелектуалів;

- формувати соціальний капітал, який виступає як інтегративне начало не речових чинників розвитку циркулярної економіки на основі творчості, інформації, цифровізації, та слугує «цифровою соціалізацією», яка здатна привести особистість до саморозширення своїх інтелектуальних здібностей і самовідтворення знань та інформації;

- цифрова економіка – це економіка відтворення і обміну інформацією, званням, соціальним капіталом, економіка розвитку творчої особистості, інформаційна економіка, що формується на мережових принципах Інтернет-економіки, синергетичних началах та конвергенції;

- слід розвивати концепцію інноваційної освіти та діджитал-технологій, в основі яких - концепцію цифрової освіти, цифрової економіки, цифрової людини, що сприяють розширенню та взаємовпливам фізичного, цифрового та біологічного світів.

Список використаних джерел

1. Шваб К. Четверта промислова революція, Формуючи четверту промислову революцію. Харків: Клуб сімейного дозвілля, 2019. 426 с.

2. Воронкова В.Г. Цифрова економіка & цифровий менеджмент інформаційного суспільства // Збірник матеріалів XIII Міжнародної науково-практичної конференції «Управління соціально-економічним розвитком регіонів та держави» / [за ред. А.В. Череп]. Запоріжжя : Видавництво ЗНУ, 2019. С. 20-21.

3. Череп А., Воронкова В., Нікітенко В., Ажажа М., Муц Л. Цифрова культура (фінтех) як чинник підвищення ефективності економіки та бізнесу в умовах технологічної революції 4.0 //

Міжнародна науково-практична конференція «Eastern european conference of management and economics» (Еесме 2019) 24 травня 2019 року. Вища Школа Бізнесу в Любляні. Любляна, Словенія, 2019. С. 93-97.

Шаталова В.Є.

Шуплат О.М.

к.е.н., доцент

*ДВНЗ «Київський національний економічний Університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ*

ВПЛИВ ІМПАКТ-ІНВЕСТИЦІЙ НА РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ

Імпакт-інвестування активізує розвиток більшості сфер життя суспільства, долаючи проблеми країни та суспільства. Імпакт-інвестування (impact investment) – це тип інвестування, що здійснюється «в компанії, організації чи фонді з метою створення вимірюваної суспільної чи екологічної користі та отримання прибутку».[1] Імпакт-інвестори переважно інвестують в інноваційні проекти таких секторів: стале сільське господарство, житлова нерухомість, охорона здоров'я, енергетика, чисті технології та фінансові послуги для бідних.[2]

Головна мета імпакт-інвестування – соціальний внесок. Важливим аспектом є його вимірюваність та досяжність. Досяжність означає можливість виконання поставленої цілі, її реальність. Вимірюваність – це показник того, що мета має бути подана кількісно чи іншим способом для оцінювання ступеня її досягнення.

Імпакт-інвестиції – це такий вид внесення коштів чи послуг в організації, компанії, установи, транспортну систему та фонди з метою позитивно вплинути та покращити екологічну, соціальну та економічну сфери життя, отримавши фінансову віддачу.

Даний вид інвестування передбачає повернення інвестицій, тобто проект повинен повністю компенсувати витрати та принести прибуток в майбутньому. Важливим моментом є те, що імпакт-інвестування націлене на довгострокову можливість отримати прибуток та соціальний ефект від проекту. Кожен імпакт-інвестор включає у бізнес-план розділ «Вимірювання та